

Nd.

252. Lög

um iðnaðarnám.

(Afgreidd frá Nd. 25. mars).

1. gr.

Þegar iðnaðarmenn taka nemendur til þess að kenna þeim iðn sína, eru þeir skyldir að gera skriflegan námssamning. Skal hlutaðeigandi lög-
reglustjóri rita á samninginn vottorð sitt, um að hann sje samkvæmur fyrir-
mælum laga þessara. Sje brotið á móti þessu ákvæði, er samningurinn ógildur.

Lögreglustjórar skulu, eftir ráðstöfun ráðherra, hafa í höndum eyðu-
blöð til námssamninga og afhenda þau ókeypis.

2. gr.

Í kaupstöðum mega ekki aðrir taka nemendur til iðnkenslu en meist-
rarar í þeirri iðn, og utan kaupstaða þeir iðnaðarmenn einir, sem hafa iðnbrjef
eða rjett til þess að fá það.

Þeim, sem tvisvar hefir rofið námssamning í verulegum atriðum að
ófyrirsynju, er óheimilt að taka iðnnema.

3. gr.

Í samningnum skal tekið fram, hve langur kenslutíminn skal vera.
Skal atvinnumálaráðherra gefa út reglugerð, er ákveði kenslutímabilið í hverri
iðn fyrir sig, að fengnum tillögum hlutaðeigandi meistarafjelags og sveinafjelags,
ef slík fjelög eru til í landinu.

Nú eru þessi fjelög ekki til, og skal þá stjórn Iðnaðarmannafjelags
Reykjavíkur kalla þá meistara og sveina í iðninni, sem hægt er að ná til með
tveggja mánaða fyrirvara, á fund, til þess að gera tillögur um málið. Þeir,
sem fjarri búa, geta sent tillögur sínar skriflega.

4. gr.

Það skal greinilega tekið fram í námssamningnum, hvort sá, sem ann-
an tekur til kenslu, skuli láta honum í tje húsnæði, fæði, klæði, þjónustu og

annan aðbúnað eða kaup, meðan á námstímanum stendur, svo og hvernig kaupgreiðsla skuli fara fram, sje hún ákveðin.

5. gr.

Þrjá fyrstu mánuðina af kenslutímanum ber að skoða sem reynslutíma fyrir báða. Þegar í stað að þeim tíma liðnum hafa bæði lærimeistari og nemandi, sje hann þá orðinn 16 ára, en ella foreldrar eða fjárráðamaður fyrir hans hönd, rjett til að heimta, að samningnum sje slitið, án þess að tilgreina nokkra ástæðu. Þegar svo er, á hvorugur heimtingu á skaðabótum frá hinum.

6. gr.

Nú tekur maður iðnnema, sem áður hefir stundað nám i sömu iðn hjá öðrum, en námssamningi verið slitið, án þess að hann hafi átt sök á, og skal þá sá tími, er hann var við nám hjá hinum fyrri, dragast frá fullum námstíma hjá hinum síðari.

7. gr.

Nemandi skal sýna lærimeistara sinum trúmensku og hlýðni við öll þau verk, er snerta iðn þá, sem hann er að nema. Hann skal fylgja lærimeistarannum að vinnu hans eftir því, sem vinnukraftar hans og kunnátta leyfa.

8. gr.

Vinnutími iðnnema má ekki fara fram úr 60 stundum á viku, þar með taldar 6 kenslustundir i teikningu eða bóklegum greinum.

Frá kl. 6 að kvöldi til kl. 6 að morgni má ekki fá iðnnemum, sem ekki hafa verið full tvö ár við nám, neina aðra vinnu en kenslustundir.

Eigi má taka nemanda til náms, sem er yngri en 15 ára.

9. gr.

Á sunnudögum og helgidögum þjóðkirkjunnar má ekki fá nemendum neina vinnu.

Tiltekið skal i námssamningi, hvernig sumarleyfi skuli vera háttað.

10. gr.

Lærimeistari má ekki fá nemanda neina vinnu, sem honum er um megn eða sem skaðleg er fyrir heilsu hans. Hann skal vaka yfir siðferði hans og hegðun. Hann skal kenna honum iðnina svo vel sem unt er, sjá um, að nemandinn að afloknu námi hafi náð leikni i að nota öll verkfæri, sem að iðninni lúta, og að hann kunni öll verk, sem fyrir geta komið i iðninni, svo vel, að hann geti talist fullkominn sveinn. Þá er lærimeistari skyldur að láta nemandann ganga i iðnskóla, sje slikur skóli til á staðnum, en ella sjá honum fyrir kenslu i öllum þeim greinum, sem iðninni eru nauðsynlegar. Allan kostnað af slikri kenslu skal lærimeistari greiða.

Geti lærimeistari ekki uppfyllt þessi skilyrði, er honum óbeimilt að taka nemendur.

11. gr.

Námstímanum skal þannig varið, að nemandi læri iðn sína svo fljótt sem unt er.

Þegar kenslutíminn er á enda, skal nemandi hjálparlaust leysa af hendi prófsmið, eða inna af hendi eitthvert það verk, er sýni, að hann sje fullnuma í iðn sinni. Ef lærisveini hefir verið kend iðnteikning í iðnskóla, skal nemandi fyrst gera teikning að prófsmiðinni.

Prófdómendurnir ákveða í samráði við lærimeistara, hver prófsmiðin skuli vera. Nú taka prófdómendur teikninguna eigi gilda, og getur nemandi þá ekki fengið að leysa af hendi prófsmiði. Sá, sem fellur á slíku prófi, getur ekki fengið að ganga undir próf aftur fyrir en að 3 mánuðum liðnum. Standist nemandi prófið, á hann heimtingu á prófskirteini, er sje undirskrifað af lærimeistara hans og prófdómendum, og heitir það prófskirteini sveinsbrjef.

Standist nemandi eigi prófið fyrir þá sök, að lærimeistari hefir ekki látið sjer nægilega ant um kensluna, á nemandi kröfu til skaðabóta, sem fari eftir áliti gerðardóms.

Þrír samiðnaðarmenn skulu vera prófdómendur, tilnefndir af lögreglustjóra á þeim stað, er prófið er tekið. Nánari ákvæði um prófið og umsjón með því setur ráðherra í reglugerð.

12. gr.

Um framfærsluskyldu lærimeistara gagnvart nemanda fer eftir ákvæðum um fátækralaga.

13. gr.

Nú hefir nemandi að ástæðulausu yfirgefið nám sitt, og má þá með aðstoð lögreglustjóra flytja hann aftur til lærimeistarans, ef hann beiðist þess af lögreglustjóra áður en 2 vikur eru liðnar. Vilji nemandinn, eða foreldrar hans eða fjárráðamaður fyrir hans hönd, höfða mál til þess að fá samningnum slitið eða leggja það í gerð, skal það gert innan sömu 2 vikna. Sje mál höfðað eða í gerð lagt áður en frestur þessi er liðinn, má lögreglustjóri ekki flytja nemanda aftur til meistarans fyrir en dómur er fallinn eða úrskurður feldur af gerðardómi, enda hafi úrslitin verið meistarans í vil.

14. gr.

Námssamningur verður ógildur:

1. Þá er lærimeistari deyr.
2. Þá er nemandi hefir blaupið brott frá náminu og lærimeistari hefir ekki gert þær ráðstafanir til þess að fá hann aftur til námsins, sem tilteknað eru í 13. gr., innan þess tíma, sem þar er ákveðinn.

15. gr.

Lærimeistari getur slitið námssamningnum:

1. Fyrir sjúkleika sakir nemanda samkvæmt því, er segir í fátækralögum.

2. Ef nemandi gerir sig sekan í vernlegu broti á skyldum þeim, sem á honum hvíla samkvæmt námssamningnum.
3. Ef nemandi er dæmdur sekur um brot, sem er svivirðilegt að almenningsáliti.

16. gr.

Nemandi, foreldrar hans eða fjárráðamaður fyrir hans hönd getur slitið námssamningnum:

1. Ef lærimeistari misþýrmir nemanda eða gerir sig sekan í öðru verulegu broti á skyldum, sem á honum hvíla samkvæmt námssamningnum.
2. Ef lærimeistari skiftir um bústað eða vinnustað, þannig, að breytingin hefir það í för með sjer, að nemandi þarf að fara óhæfilega langan veg til vinnu sinnar.
3. Ef lærimeistari er burtu frá atvinnu sinni fulla 2 mánuði, nema vinnan fari fram undir umsjón annars manns í hans stað, er fullnuma sje í iðninni.
4. Ef nemandi sakir sjúkdóms eða annara orsaka vegna verður óhæfur til þess að geta unnið iðn þá, sem um var samið og hann þá var hæfur til, eða ef það að álitni læknis er hættulegt fyrir líf hans eða heilsu að halda áfram að nema iðnina.
5. Ef námsstúlka giftist.

17. gr.

Nú hættir lærimeistari að reka iðn sína sökum þess, að hann verður gjaldþrota eða annara orsaka vegna, eða hann er með dómi sekur orðinn um afbrot, sem svivirðilegt er að almennings áliti, og getur nemandi þá krafist skaðabóta, er fari eftir áliti gerðardóms.

18. gr.

Auk þess, er segir í 15.—17. gr., er báðum aðiljum heimilt að slíta námssamningi, ef þeir koma sjer saman um það.

19. gr.

Fyr en námssamningi er löglega slitið, má enginn taka nemauda annars manns til kenslu eða nota aðstoð hans í sömu iðn.

20. gr.

Nú verður ágreiningur milli nemanda og lærimeistara um þau atriði, er um ræðir í 11. gr., 15. gr. 2. lið, 16. gr. 1., 2. og 4. lið og 17. gr. laga þessara, og skulu þau mál koma í gerð, nema málsaðiljar komi sjer saman um annað. Í gerðardómi skulu sitja lögreglustjóri í því lögsagnarumdæmi, þar sem ágreiningurinn ris, og er hann oddviti, og 2 menn aðrir, og tilnefna málsaðiljar sinn hvor.

Nú vill einhver beiðast gerðar, og skal hann þá snúa sjer til oddvita, og ákveður hann síðan gerðarfund og kveður báða málsaðilja til að sækja þann fund, ásamt gerðarmönnum þeirra, með 8 daga fyrirvara í mesta lagi.

Skal á þeim fundi leggja fullnaðarúrskurð á málið, og ræður afl atkvæða úrslitum. Báðir málsaðiljar eru algerlega bundnir við þann úrskurð.

Heimilt er oddvita að fresta fundi, þó ekki oftast en þrisvar sinnum og ekki lengur en 8 daga í hvert sinn, enda hafi einhver gerðarmanna tjáð honum lögleg forföll, eða oddvita þykir nauðsyn til hera til þess að rjettur úrskurður verði á lagður.

Nú sækir annarhvor gerðarmanna ekki fund og hefir ekki tjáð lögleg forföll, og getur þá oddviti og hinn gerðarmaðurinn lagt fullnaðarúrskurð á málið. Með gerðardómi má slita samningi og dæma þeim skaðabætur, er tjón beið.

21. gr.

Lærimeistari, sem brýtur gegn reglum í 1., 2., 8.—10. og 19. gr., skal sæta sektum alt að 1000 krónum, nema þyngri hegning liggi við að lögum.

Sektir renna í rikissjóð.

Nú brýtur nemandi verulega gegn skyldum þeim, er á honum hvila samkvæmt 7. gr., eða hverfur ástæðulaust frá náminu, og skal hann þá, eða foreldrar hans eða fjárráðamaður, greiða lærimeistara skaðabætur samkvæmt úrskurði gerðardóms.

22. gr.

Mál út af brotum gegn ákvæðunum í 1., 2. og 19. gr. eru almenn lög-reglumál. Mál milli lærimeistara og nemanda, er snerta námið, eru einkalög-reglumál.

23. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 15, 16. sept. 1893, um iðnaðarnám, að því leyti sem þau eru ekki áður úr gildi feld, þegar lokið er öllum námssamningum, er gerðir hafa verið eftir þeim.

24. gr.

Lög þessi ná aðeins til þeirra námssamninga, sem gerðir eru eftir að þau hafa öðlast gildi.

25. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1928.